

**nr. 43 478 van 18 mei 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het College van burgemeester en
schepenen.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 22 februari 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 20 januari 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. CHALLOUK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. DUFFELEER, die loco advocaat M. COTTYN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 20 augustus 2009 een aanvraag in om in het bezit gesteld te worden van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.2. Op 20 januari 2010 nam de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 29 januari 2010 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“(...) In uitvoering van artikel 52 §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt

de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie
aangevraagd op 20 augustus 2009
door (E. O., A.)
(...)
van MAROKKO nationaliteit
geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.
Reden van de beslissing:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie: heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd. De Spaanse vader heeft onvoldoende inkomsten om betrokkene ten laste te nemen. De vader van betrokkene heeft leefloon aangevraagd en ontvangt een werkloosheidsuitkering. Uit de inkomsten van de vader blijkt dat deze niet in staat is om een effectieve tenlasteneming van de aanvrager in België, die een levensstandaard garandeert die in overeenstemming is met de menselijke waardigheid, rekening houdend met het Belgische integratie-inkomen, te garanderen. (...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen standpunt dient ingenomen te worden inzake de kosten van het geding.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert in zijn tweede middel onder meer de schending aan van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981).

Hij onderbouwt zijn standpunt als volgt:

"Artikel 52 van het KB van 8 oktober 1981 luidt als volgt:

"§ 1. Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is, dat zijn bloed- of aanverwantschapsband of partnerschapsband bewijst overeenkomstig artikel 44, kan bij het gemeentebestuur een verblijfskaart aanvragen door middel van de bijlage 19ter.

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene in geschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van vijf maanden te rekenen vanaf de aanvraag.

De woorden "van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of " die voorkomen in het tweede lid van de tekst op zijde 1 van dit document, worden geschrapt.

§ 2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de bewijzen vermeld in artikel 50, § 2, 6°, b), c), d) en e) die naargelang het geval vereist zijn.

§ 3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

§ 4. indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn van vijf maanden bepaald in § 1 geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, levert deze een "verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie" overeenkomstig het model van bijlage 9 af.

De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfskaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische

onderdanen.

Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot de afgifte van deze verblijfskaart, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van de verblijfskaart.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

Uit de bepalingen van artikel 52 van het voormeld KB blijkt dat indien de Dienst Vreemdelingenzaken niet binnen de 5 maanden een beslissing heeft genomen inzake het verblijf van verzoeker, hij verblijfsgerechtigd is en in het bezit moest worden gesteld van een F-kaart. Nu blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken vóór het verstrijken van de 5 maanden termijn (i.e. de bijlage 19ter en de geldigheid van het Attest van Immatriculatie) GEEN beslissing heeft genomen inzake het verblijfsrecht van verzoeker. Het is pas één dag nadat de 5 maanden termijn verstreken is, met name op 20 januari 2010, dat de Dienst Vreemdelingenzaken een bijlage 20 heeft overhandigd aan verzoeker. Indien verzoeker op datum van 20 januari 2010 geen verblijfsrecht zou bekomen, dan diende hij in het bezit te worden gesteld van een bijlage 21 in plaats van een bijlage 20. Het verschil is immers dat een bijlage 20 dient afgegeven te worden indien het verblijfsrecht niet wordt toegekend en dit binnen de 5 maanden termijn. Na deze 5 maanden kan de Dienst Vreemdelingenzaken slechts tot intrekking (middels een bijlage 21) overgaan van een verblijfsrecht, nu zeker blijkt dat geen beslissing werd genomen binnen de 5 maanden termijn. Gelet op dit alles is de Dienst Vreemdelingenzaken onredelijk en onzorgvuldig geweest, zodat artikel 52 van het KB van 8 oktober 1981 geschonden is. Om deze redenen dient de bestreden beslissing vernietigd te worden.”

3.1.2. Verweerder antwoordt het volgende:

“Met betrekking tot de schending van artikel 52 weerlegt verzoeker zijn stelling zelf in zijn verzoekschrift. Immers stelt hij in alinea 1 van de derde pagina dat de dies a quo niet inbegrepen is in de termijn (die begint pas te lopen daags na de dies a quo). In casu werd de aanvraag gedaan op 20 augustus 2009, wat dus de dies a quo is, en dus niet inbegrepen in de termijn. De termijn begint bijgevolg te lopen op 21 augustus, en aangezien een termijn uitgedrukt in maanden wordt berekend van de zoveelste tot de dag vóór de zoveelste, heeft verwerende partij geenszins de termijn van vijf maanden overschreden.”

3.1.3. Verzoeker stelt in zijn repliekmemoire dat er hoe dan ook sprake is van bevoegdheids-overschrijding en licht zijn stelling als volgt toe:

“Artikel 52 § 4 van het K.B. van 08.10.1981 luidt immers als volgt: “[...] § 4. Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister. Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn van vijf maanden bepaald in § 1 geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, levert deze een “verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie” overeenkomstig het model van bijlage 9 af. [...]”

In de akte van kennisgeving is er immers te lezen dat de Heer (K. J.) de bestreden beslissing heeft genomen terwijl deze wettelijk niet bevoegd is, daar hij geen “gemachtigde is van de minister” zoals bepaald in artikel 52, § 4 van het voormeld K.B.

Verzoeker heeft de eer te verwijzen naar punt C. 2, a) van de Ministeriële Omzendbrief ter zake van 23 mei 2008 inzake de Burgers van de Unie en hun familieleden waarin uitdrukkelijk het volgende is vermeld: “[...] Na de aanvraag wordt een woonstcontrole uitgevoerd, met het oog op de afgifte van een attest van immatriculatie model A en de inschrijving in het vreemdelingenregister. Dit attest van immatriculatie heeft een geldigheidsduur van vijf maanden te rekenen vanaf de afgifte van de aanvraag via de bijlage 19ter.

Indien binnen de drie maanden geen of niet alle vereiste documenten overgemaakt werden, of indien de woonstcontrole negatief is, weigert de gemeente de aanvraag via de bijlage 20 en wordt het eventueel reeds afgeleverde attest van immatriculatie ingetrokken. Deze bijlage 20 bevat in regel een bevel om het grondgebied te verlaten, tenzij het familielid nog recht op verblijf heeft in

een andere hoedanigheid. De termijn waarin de burger het grondgebied dient te verlaten, bedraagt 30 dagen. In naar behoren aan getoonde dringende gevallen kan de gemeente contact opnemen met de DVZ voor een eventuele kortere termijn dan 30 dagen om het grondgebied te verlaten.

Indien wel alle vereiste documenten overgemaakt werden en de woonstcontrole bovendien positief is, wordt de aanvraag steeds overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het gemeentebestuur heeft niet de bevoegdheid om de verblijfsaanvraag goed te keuren voor deze familieleden die zelf geen burger van de Unie zijn. De Dienst Vreemdelingenzaken zal vervolgens het dossier inhoudelijk onderzoeken. In dit verband kan steeds het onderzoek van de gezamenlijke vestiging gevraagd worden.

Vervolgens zal de DVZ ofwel instructie geven om een “verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie” (bijlage 9) af te leveren, ofwel om een bijlage 20 (in regel met bevel om het grondgebied te verlaten) af te leveren. Bij gebrek aan beslissing binnen de vijf maanden te rekenen vanaf de aanvraag, moet een verblijfskaart afgeleverd worden door de gemeente. [...]”

De Stad Antwerpen heeft haar bevoegdheid overschreden, waardoor de bestreden beslissing nietig is.

Bovendien is de termijn om een beslissing te nemen reeds verstreken.

Voor het overige nopens de overschrijding van de termijn van 5 maanden betreft, heeft verzoeker de eer in eerste instantie te verwijzen naar zijn uiteenzetting in zijn tweede middel. In ondergeschikte orde wenst verzoeker Uw Raad erop attent te maken dat de bijlage 19ter (stuk 3 initieel verzoekschrift) uitdrukkelijk vermeld dat op 19 januari 2010 verzoeker zich de beslissing inzake zijn verblijf zou laten betekenen. Verzoeker is op 20.01.2010 naar de gemeente gegaan en daar er door de Dienst Vreemdelingenzaken (Brussel) geen beslissing werd genomen, was hij te goeder trouw ervan uitgegaan dat hij recht had op een F-kaart, dewelke verwerende partij weigerde af te leveren. In de veronderstelling dat de berekening van verzoeker inzake termijn niet correct zou zijn, dan is uitsluitend te wijten verwerende partij die (te kwader trouw??) een vroegere dag als “beslissingsdag”, met name 19.01.2010 in plaats van 20.01.2010 op de bijlage 19ter heeft vermeld.”

3.1.4. Verzoeker voert in wezen aan dat verweerder zijn bevoegdheid heeft overschreden omdat hij de bestreden beslissing nam buiten de in artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 vastgelegde termijn en omdat het enkel aan de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid toekomt om het recht op verblijf al dan niet toe te staan na een inhoudelijke beoordeling van de beschikbare overtuigingsstukken.

De Raad merkt op dat het niet ter discussie staat dat verzoeker de aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie indiende op 20 augustus 2009. De bestreden beslissing werd genomen op 20 januari 2010, zodat verzoeker niet kan gevolgd worden in zijn stelling dat geen beslissing werd genomen binnen de in artikel 52, § 4, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 voorziene termijn van vijf maanden. Het feit dat op een aanvraagformulier een foutieve datum werd vermeld laat niet toe te besluiten dat de reglementair vastgelegde termijn zou miskend zijn.

Met betrekking tot het tweede onderdeel van de grief van verzoeker dient te worden gesteld dat, overeenkomstig artikel 52, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 het gemeentebestuur enkel een aanvraag tot afgifte van een F-kaart kan weigeren door middel van een bijlage 20 die desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat “indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste documenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft (...).” Uit artikel 52, § 4, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 blijkt voorts dat het aan de “minister of zijn gemachtigde” toekomt om het recht op verblijf zelf al dan niet te erkennen.

De Raad dient vast te stellen dat in voorliggende zaak een gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen de bestreden beslissing heeft genomen en dat deze zich niet heeft beperkt tot het nagaan of verzoeker alle in artikel 52, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 voorziene documenten heeft neergelegd en of verzoeker op het grondgebied van de gemeente

verblijft, doch geoordeeld heeft dat verzoeker niet ten laste kan zijn van zijn vader, aangezien deze een leefloon heeft aangevraagd en niet in staat is om een effectieve tenlasteneming van verzoeker te garanderen. Verweerder is bijgevolg verder gegaan dan het verifiëren of verzoeker in de stad Antwerpen verbleef en of hij alle vereiste documenten heeft overgemaakt, doch heeft zelf de door verzoeker aangebrachte documenten ter onderbouwing van diens stelling dat hij ten laste was (in casu een attest waaruit blijkt dat verzoeker reeds een aantal maanden bij zijn vader verblijft) geweigerd als overtuigingsstuk te aanvaarden en heeft in de plaats van de minister of zijn gemachtigde een standpunt ingenomen inzake de erkenning van het verblijfsrecht. Er dient bijgevolg te worden besloten dat de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen zijn bevoegdheid heeft overschreden en dat artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 werd geschonden

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

3.2. Aangezien een onderdeel van het aangevoerd middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige middelen, noch van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 20 januari 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend en tien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN